

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב סמל מתקדם שמואל (שמוליק) מאיר ז"ל

בן שרה ושמעון
נולד במסילת ציון
בתאריך ל' בחשוון תשל"ו, 4/11/1975
התגורר במסילת ציון
התגייס ביולי 1993
שרת בחיל האויר
נפל בעת מילוי תפקידו
בתאריך י"ח בטבת תשס"ח, 26/12/2007
נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 7 שורה: 7 קבר: 7
הותיר אחריו אישה, שני בנים, אם, שתי אחיות
ואח

בן 32 בנפלו

קורות חיים

בן שרה ושמעון. נולד ביום ל' בחשוון תשל"ו (4.11.1975) במושב מסילת ציון. אח למרית, תמנת ואבי. בגיל צעיר התייתם מאביו, אך הפגין בגרות נפשית ורגשית, דאג לאמו ולאחיו, ושמר בהתמדה על מסורת אבותיו. שמוליק למד בבית הספר היסודי הממלכתי-דתי "אבן העזר" שבמושב נחם. את לימודיו בחטיבת ביניים ובתיכון סיים בבית הספר הממלכתי-דתי "קריית נוער" שבשכונת בית וגן בירושלים, ובמוסד זה המשיך ללימודי עתודה (י"ג-י"ד) (כהנדסאי אלקטרוניקה).

במחצית חודש יולי 1993 התגייס שמוליק לחיל האוויר והוצב בבסיס צריפין. עם סיום שירותו הסדיר המשיך לצבא הקבע והתקדם לתפקיד ראש צוות מבדקים אנלוגיים.

ביום א' בחשוון תשס"ד (26.10.2003), נישא שמוליק לבחירת לבו אורה לבית שפרמן, והשניים קבעו את ביתם במושב מסילת ציון - מושב עובדים הממוקם צפונית לבית שמש. בנם הבכור, אביעד שמעון, נולד

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

ביום י"ח באב תשס"ד (4.8.2004), ובנס השני נעם נולד ביום ב' בסיוון תשס"ז (19.5.2007). לאחר נישואיו התמסר שמוליק למשפחתו והרעיף על אשתו ועל ילדיו הקטנים חום ואהבה. בד בבד, המשיך לבצע את כל מטלותיו שבמסגרת תפקידו הצבאי.

אישיותו של שמוליק הייתה כובשת ומיוחדת. הוא היה אדם חברותי אשר התחבב בקלות על כל הסובבים אותו, וחיוך גדול נסוך היה תמיד על פניו. הוא הקפיד לשמור על קשרים חברתיים עם חברים שהכיר במהלך לימודיו ותפקידיו, וזכה לאהבתם ולהערכתם. היה אדם חרוץ ובעל יוזמה אשר שאף להתקדם, וניכר בחוכמתו ובצניעותו. אהב לעזור לזולת ולסייע לכל דורש.

כחובב ספורט הרבה שמוליק לשחק כדורגל ולצפות במשחקים. הוא שיחק גם טניס, אך בשעות הפנאי נכח בשיעורי תורה בבית הכנסת.

ביום י"ח בטבת תשס"ח (26.12.2007) נפל שמוליק בעת מילוי תפקידו והוא בן שלושים ושתיים. הוא הובא למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי שבהר הרצל בירושלים. הניח אחריו רעה, שני בנים, אם, שתי אחיות ואח.

במכתב הניחומים למשפחה כותב הרמטכ"ל, רב-אלוף גבי אשכנזי: "שמואל שירת כראש צוות מבדקים אנלוגיים ביחידת מערכות פיתוח ותחזוקה (מופ"ת), בבסיס המרכזי לציוד אלקטרוני, אשר בזרוע האוויר והחלל. מפקדיו של שמואל מספרים כי ביצע את תפקידו במקצועיות רבה וכי התנדב לכל משימה שנקרתה בדרכו. שמואל ניחן בגישה טכנית, הוביל ללא לאות את פעילות המחלקה, ובתוך כך חנך את החיילים החדשים. שמואל תואר כאדם צנוע ונעים הליכות, שהשרה אווירה נעימה על הסובבים אותו. דואב הלב על מותו של שמואל בטרם עת. בטוחני, כי דמותו תאיר את דרכם של מפקדיו וחבריו."

כתב למשפחה מפקד חיל האוויר, האלוף אליעזר שקדי: "מפקדיו של שמואל מספרים כי היה בעל יכולות אישיות בולטות: מסור מאוד לעבודתו, חרוץ, מקצועי ומוכשר. עשייתו הרבה זכתה להערכה כנה מצד מפקדיו והוא קודם לתפקיד ראש צוות. מפקדיו וחבריו ליחידה סיפרו כי התבלט בנועם הליכותיו, בטוב לבו וביחס החם והרגיש שהעניק לפקודיו. מותו הטרגי של שמואל בטרם עת הותיר את כולנו המומים וכואבים. מותו הנו אבדה גדולה לכם ולחיל האוויר כולו. משפחת חיל האוויר

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

שותפה לכאבכם, מחבקת ומאמצת אתכם אל לבה."

כתב מפקד היחידה שבה שירת שמוליק, סגן-אלוף אברהם רון: "שמואל החל את שירותו ביחידה בשנת 1995 כטכנאי מכ"ס. מאז, עבר כברת דרך עד לתפקידו האחרון כראש צוות מבדקים אנלוגיים. חבריו ליחידה משבחים את פועלו של שמואל - אדם צנוע ונעים הליכות. שמואל היה מקצועי בעבודתו, ומסירותו הייתה לאורח חיים - מסירות לעבודה, למשפחה וללימודים. כל משימה שקיבל ביצע בחריצות, בנאמנות ובאהבה.

"תמיד היה נעים לשהות במחיצתו של שמואל. חיילי המחלקה הצעירים זכו ליחס אישי וחם, וכאות להערכה הרבה שרחשנו כלפיו, הוענקה לשמואל דרגת רב-סמל מתקדם שנה מוקדם מהרגיל, כראוי לטובים ולמצטיינים מבין אנשי היחידה."

"משפחת מאיר היקרה, אנו נפרדים בכאב מאדם יקר, ואין במילים נחמה. בשעה קשה זו מבקש אני, בשמי ובשם מפקדי היחידה וחייליה, להשתתף באבלכם ולחבק אתכם בחום. אנו מבכים את אובדנו של שמואל ומבטיחים לסייע ולתמוך בכם ככל שנוכל. אני מקווה, כי תמצאו את הכוח להמשיך הלאה, ולהנציח בכך את זכרו ואת פועלו של יקירכם."

דברי פרדה מחבר וקרוב משפחה: "שמוליק, לא איש של קרבות ומלחמות אתה, לא איש של הרפתקאות וסיכונים. צנוע ונעים הליכות. איש משפחה, שוחר שלום ואוהב בית. נאמן לדרכך, דרכה של הדת והמסורת שהייתה גם דרכו של אביך. בנועם ובמסירות, הנחלת זאת גם לבניך. אך מי ידע את דרך השכול, השכול שהיה חלק מחייך. דודך אשר נלקח באחד ממבצעי צה"ל הנועזים והקשים, ואביך אשר נלקח אף הוא בדמי ימיו. השארת אלמנה, יתומים, אימא, אחים וחברים מלאים בזיכרונות עם תהום בתוך הלב, ניצוץ של תקווה והרבה כאב."

משפחתו של שמוליק הנציחה את זכרו בבית הכנסת שבמושב מסילת ציון.